

РЕШЕНИЕ

№ 7759

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12812** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С Решение № 4754 от 31.10.2024 г. по анхд. № 11585/2024 г. Софийски районен съд, 93-ти състав, е отменил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „ВАК-02“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от А. И. К., е наложено административно наказание- "имуществена санкция" в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за административно нарушение по на чл. 102, ал. 2 от ЗДП, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл.179, ал. 3б от ЗДП.

Със същото решение Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, ЕИК[ЕИК], е осъдена да заплати на ВАК-02“ ООД сумата от 660 лева, представляваща направени по делото разноски.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, е обжалвано от председателя на УС на Агенция "Пътна инфраструктура" /А./ по съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че ЕФ съдържа всички изискуеми реквизити и съдържанието му е нормативно определено в чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП. Изложени са доводи, че процедурата по издаване на ЕФ представлява допустим от правото законосъобразен

процедурен ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал. 1 от ЗП, включително и нарушенията по чл. 179, ал. 3а и 3б от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесния ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноски.

Ответникът „ВАК-02“ ООД, чрез процесуален представител адв. П. моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Софийски районен съд е приел, че на 08.07.2021г., в 09:43 часа било установено нарушение № С. Ф. с ППС – товарен автомобил „М. 815Д“ с технически допустима максимална маса 7490, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 0, без ремарке, в Община „Столична“, за движение по път А-6 км 50+427, с посока –намаляващ км., включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗДП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+472.

Въз основа на снимковия материал от устройство № 10182 на „ВАК-02“ ООД бил издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от ЗП. С ЕФ на основание чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата на дружеството е определено да заплати и такса в размер на 48 лева. Със същият ЕФ на „ВАК-02“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДВП и на осн. чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДВП.

Така изложената фактическа обстановка СРС установил от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: ЕФ, статични изображения във вид на снимков материал, доклад от системата за контрол, справка за собственост, отговор от ОПП СДВР, справка от А..

За да отмени последният ЕФ СРС в 93 с-в е изложил подробни съображения, че е нарушен редът за санкциониране на нарушителя. Според СРС, че за така вмененото на дружеството жалбоподател „ВАК-02“ ООД нарушение Агенция "пътна инфраструктура" и в частност Национално Т. управление не разполага с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН - чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Посочено и подробно обсъдено е, че процедурата за санкциониране на нарушенията на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена в чл. 189е, ал. 1 и сл. от същия

закон, като последната повелява съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност, като ал. 12 на същия член предвижда и издаване на НП от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица. Отклонението от тази обща и развита в ЗАНН процедура по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата е изрично предвидено в закон и само при нарочно очертана ясна възможност за нейното дерогиране е възможно този вид юридическа отговорност да се търси по друг ред, включително и облекчен такъв, чрез издаване на електронен фиш. Според съда подобна облекчена процедура е визирана единствено в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, която предвижда издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, но не и за такова по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, към момента на извършване на твърдяното нарушение.

На следващо място СРС 93 с-в е установил, че в процесния ЕФ липсва яснота относно обективни елементи от състава на нарушението, доколкото за движението по посочения участък- път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, не е посочено какво е точното разстояние и между кои точки от посочения участък не е платена изцяло дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП. Наред с това в ЕФ е прието, че изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП и същевременно в обстоятелствената част е изложено, че дружеството-жалбоподател за ППС няма валидна маршрутна карта или валидна Т. – декларация за преминаване. При тези фактически рамки на адм.обвинение според СРС не е ясно какво е изминатото разстояние от ППС, какви са техническите характеристики на пътя във въпросния участък, както и дали е признато правото на по-ниска такса при установената екологична категория ЕВРО 0 на ППС с рег. [рег.номер на МПС] , без ремарке. С липсата на конкретно и ясно отразяване на всички елементи от състава на нарушението и на обстоятелствата, относими към извършването, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение. Наличната неяснота на административното обвинение възпрепятства възможността за установяване на извършеното нарушение от „ВАК-02“ ООД.

Така поста постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно. Съдът споделя изцяло изводите на СРС 93 с-в, като на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК намира, че не следва да ги преповтаря. Касационният състав отбелязва, че в такъв смисъл е и константната практика на АССГ, обективизирана в решение № 26906/12.12.2024 г. по канхд № 9619/2024 г. и др.

Допълнително настоящият касационен състав отбелязва че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички

нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административна наказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор, на ответника се дължат разноски, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4754 от 31.10.2024 г. по анхд. № 11585/2024г.

Софийски районен съд I-во НО, 93-ти състав;

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ВАК-02“ ООД разноски по делото пред касационната инстанция в размер на 400.00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: